

GUD ÄR NÄRMARE ÄN DU TROR

Samtalsunderlag för husgrupper

Tema 10: Ett liv präglad av Guds närvaro

Bakom häcken

Den här våren har vi använt oss av en bok, skriven av pastor John Ortberg. Bokens titel är upplyftande, och trösterik: "Gud är närmare än du tror". Så har vi försökt att tänka omkring frågan hur man kan förstå och hämta kraft ur löftet om Guds närvaro, men också hur man kan bearbeta sin tro de dagar då man inte alls tycker att Gud verkar närvarande, och genom alla dessa olika erfarenheter kan man växa i sin tro, mogna som människa och framförallt lära känna Gud mer och mer.

Nu ska vi avsluta detta studium, och bäst gör jag det genom att läsa några ord ur Bibeln, Apg 17:26-28. **Vad säger dessa verser om Guds närvaro?**

Låt mig berätta för dig om Värmlands mest omdömeslösa mus. För det måste det väl ha varit. Musen som valde att bygga bo vid vår sommarstuga och av alla möjliga platser för ett sådant projekt valde att bygga sitt hus mitt i vår kattbur. En stor inhägnad där vi om sommaren släpper in våra fyra små portabla leoparder. Och våra katter, som bara läst om möss i böcker och sett sådant på film fick sig en oförglömlig stund i hägnet, när någon av dem lyckades gräva bort taket på musfamiljens hus. Det var katter överallt, högt och lågt, på marken och i luften, innan dess återstoden av den olyckliga musfamiljen lyckades ta sig ut ur buren och försvinna rakt genom häcken och in till min svåger och svägerska. Den sommaren blev för mina katters del präglad av denna glada överraskning. Varje gång vi släppte ut dem i buren satt de uppradade med svansarna rakt bak och med blicken rakt fram, fäst vid häcken. De visste nämligen nu att det fanns något bakom häcken.

Min mamma, som var fyrtiotalist, och alltså tillhörde en generation som i hög grad vände kyrkan ryggen, hade alltid en ambivalent inställning till religion. Mamma var rädd för religion men längtade efter Gud. Hon ville inte till kyrkan men hon ville till himlen. När hon så, bara 54 år gammal, fick beskedet, helt oväntat, att hon bara hade några veckor kvar att leva sattes allt detta på sin spets. Hon förklarade för mig att hon nog inte kunde bli lika kristen som jag och samtidigt behövde hon nu en tro som höll att dö på. Lättast hade hon nog att ta emot hjälpen från sina barnbarn. Deras böner och deras tankar kunde hon aldrig vara rädd för. Mammans beaktelse blev den gamla konfirmationsbibeln. Jag minns den från vår minst sagt sparsmakade bokhylla som en röd

gammal bok som ingen någonsin rörde, ett minne som knappast var mer än så. Under sjukdomstiden kom den fram. Jag vet inte om mamma någonsin läste sin Bibel, men den sista tiden låg den bredvid vattenglas och medicinerna på nattduksbordet. Den låg där som en liten viskning, en bön och en mycket, mycket försiktig beaktelse, i likhet med några av Bibelns beaktelser: - Herre tänk på mig när du kommer med ditt rike. Eller: - Jag tror, hjälp min otro. För mammas argument mot tro och religion hade aldrig övertygat henne. Någonstans visste hon. Det finns någonting bakom.

Dostojevskij skriver: "Det enda avgörande villkoret för människans existens är att hon alltid måste kunna böja sig inför något oändligt och stort. Om människor fråntas det oändligt stora kan de inte leva utan dör av förtvivlan." **Vad tror du att Dostojevskij menar? Tror du att han har rätt?**

Vi kan tydligen förneka Guds existens men ändå inte vårt behov av Gud. Vi stirrar in i häcken - in i häcken som skiljer liv från död, det synliga från det osynliga - för vi vet det på något sätt intuitivt, det finns någonting bakom allt.

I keltisk andlighet talar man ibland om "tunna platser". Platser, tider eller erfarenheter där den osynliga och den synliga världen kommer nära varandra, häcken blir tunn. Så tunn att vi kan ana vad som finns bakom. Kanske ett barns födelse, en enkel bönestund eller en vacker solnedgång. Häcken blir tunn. Vi kanske inte ser klart, men vi anar någonting bakom.

Kan du känna igen sådana "tunna platser" från din egen erfarenhet där du anat Gud tydligare än annars?

Så en dag hände det. Detta är Bibelns Stora Budskap. Någon kom genom häcken. Om Gud hade velat nå de intellektuella hade han kunnat kastat en bok från andra sidan häcken. Om Gud hade velat nå de kulturella hade han kunnat skickat ett konstverk genom häcken. Om Gud hade velat nå de religiösa hade han kunnat sända några stentavlor till genom häcken. Men nu ville Gud nå människor, därför kom Gud själv som en människa, genom häcken. Jesu undervisning handlar till stor del om sådant som hör det här livet till. Om pengar, relationer, kärlek, konflikter... Jesus kom för att visa oss hur ett liv som är präglad av Guds närvaro ser ut.

Hur ser då ett liv som är präglad av Guds närhet ut?

Vi ska återkomma till honom som kom genom häcken för att besvara den frågan, men låt oss

GUD ÄR NÄRMARE ÄN DU TROR

Samtalsunderlag för husgrupper

Tema 10: Ett liv präglad av Guds närvaro

först göra en liten utflykt till Gamla testamentet. 2 Kon berättar nämligen en mycket spännande historia. **Låt oss läsa 2 Kon 6:8-17. Vilka tankar får du när du läser texten? Vad handlar den om? På vilket sätt handlar den om dig själv?**

Kommentar: Elishas tjänare såg ett problem och hans mod sjönk. Elisha bad och hans tjänare såg då Guds närvaro, i form av en himmelsk här som fanns överallt på bergen och höjderna till gudsmannens beskydd.

Ingenting hade egentligen förändrats. Problemet återstod. Men Guds närvaro gjorde ändå allt annorlunda. För allt beror på vad vi ser. Gud har lovat vara närvarande. Och Gud står för sina löften. Men vi kanske inte ser det. Istället ser vi våra problem. Hemligheten är att se mer. Att se Gud, mitt i allt.

Men det kan förstas vara svårt. Bibeln berättar om många människor som befann sig i Guds närhet utan att de förstod det. Det är lätt att tänka att deras liv skulle kunnat sett väldigt annorlunda ut bara de förstod. Jag tänker på värdshusvärderna i Betlehem som inte hade rum när Jesus skulle födas. Tänk om han förstod vem det var som skulle födas. Då hade han nog erbjudit sitt eget rum. Jag tänker på de skriftlärderna som ville sätta Jesus på prov och valde att debattera Bibeln med honom utan att förstå att mannen framför dem var den som deras Bibel talat om hela tiden. Så annorlunda det blivit om det förstod. Jag tänker på Pilatus, den romerska maktens representant som dömde Jesus till döden. Tänk om han bara vetat. Eller de romerska soldaterna som slog honom. Eller rövaren på korset som hånade honom. Tänk om de bara förstod att de befann sig i Guds omedelbara närhet. Nu missade de istället sitt livs tillfälle.

Men Bibeln berättar också om dem som förstod. Om Maria som bad: - Ske med mig som du bestämt. Om Andreas som sa, efter sitt första möte med Jesus, innan några under skett: - Vi har funnit Messias. Om Natanael som trodde, bara för att Jesus sett honom och på detta ger sitt gensvar: - Rabb, du är Guds son. De såg. Liksom Elishas tjänare såg. Och det förändrade allt. För om det finns en Gud och om det finns en Gud som bryr sig om att jag finns, så förändrar det verkligen allt.

Läs Ef 1:18-21. På vilket sätt har Paulus bön likheter med berättelsen om Elishas tjänare?

Hur ser då ett liv som fått präglats av Guds närvaro ut?

Låt oss avsluta med att läsa några saker som Bibeln säger om Jesus, för ingen har gett ett bättre svar på den frågan än han:

Läs Joh 5:19

Jesus var medveten om Guds närvaro, därför var han alltid uppmärksam på Guds ledning. Han gjorde det han såg Gud göra. Lydnad är alltså ett kännetecken på ett liv präglad av Guds närvaro. Jag försöker öva mig på det genom att återupprepa en viktig bibelvers för mig själv, Ef 5:10: "...tänk på vad Herren vill ha." För det gjorde Jesus - alltid.

Kommentera gärna detta.

Det andra citatet är hämtat från en scen som utspelar sig då Lasaros, en god vän till Jesus dött. Citatet är Jesu bön till Gud, **Joh 11:41-42.**

Jesus var medveten om Guds närvaro. Det gav honom vila i en svår situation och det hjälpte honom att tro.

Det tredje citatet är hämtat från domstolsscenen där Pilatus ska döma Jesus. Pilatus spänner sina romerska muskler och skryter om sin makt. **Vad svarar Jesus? Läs: Joh 19:11.**

Jesus var medveten om Guds närvaro. Det gav honom mod. Det gjorde honom rakryggad. Jesus stod med sitt liv inför den närvarande Guden, varför skulle han då vara rädd för en människa?

Det sista citatet hämtar vi från, Hebr 1:9. Vad säger versen om Jesus? Hur uppfattar du den? Vad handlar den om?

Jesus var medveten om Guds närvaro och den medvetenheten gjorde honom glad.

Och på alla dessa sätt hjälper bilden av vem Jesus är oss att förstå vad Herren vill ha. För detta är ett liv präglad av Guds närvaro: Det är ett liv i lydnad där man söker förstå och följa Guds ledning. Det är ett liv i vila i förtröstan. Det är, för det visar Jesus inför Pilatus, ett rakryggat liv, fyllt av mod. Och det är, inte minst, ett liv fyllt av glädje.

För av vilken större orsak skulle jag kunna glädja mig? Det finns en Gud. Han älskar mig. Han vill mig väl. Han söker mig och räddar mig, och leder mig och tröstar mig. Han har all makt. Han har besegrat döden. Hans vilja för mitt liv är god och när mitt liv är slut har han tänkt någonting mer, som är så stort att jag bara kan ana det.